

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25/45 anys

Comentari de text

Sèrie 2

Fase general

Qualificació		TR
Part 1	Bloc 1	
	Bloc 2	
Part 2		
Suma de notes parcials		
Qualificació final		

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Universitat de Girona

Universitat de Lleida

Qualificació

Etiqueta del corrector/a

Etiqueta de l'alumne/a

Opció d'accés:

- A. Arts i humanitats
- B. Ciències
- C. Ciències de la salut
- D. Ciències socials i jurídiques
- E. Enginyeria i arquitectura

Aquesta prova consta de dues parts. La part 1, dividida en dos blocs, consisteix a llegir, entendre i interpretar un únic text, que trobareu en català (p. 2) i en castellà (p. 4), i a respondre a les qüestions corresponents del bloc 1 i del bloc 2. La part 2 consisteix a desenvolupar per escrit un tema determinat.

Aquesta prova es pot respondre en català o en castellà. El descompte per faltes d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi s'aplicarà sense límits en el conjunt de l'examen.

Esta prueba consta de dos partes. La parte 1, dividida en dos bloques, consiste en leer, comprender e interpretar un único texto, que encontrará en catalán (p. 2) y en castellano (p. 4), y en responder a las cuestiones correspondientes del bloque 1 y del bloque 2. La parte 2 consiste en desarrollar por escrito un tema determinado.

Esta prueba puede responderse en catalán o en castellano. El descuento por faltas de ortografía, de léxico, de morfología y de sintaxis se aplicará sin límites en el conjunto del examen.

PART 1 (versió en català)

[6 punts en total]

Llegiu el text següent:

Si ens acostumem a ser inconformistes amb les paraules, acabarem sent inconformistes amb els fets. Les dues actituds són, però, formes de llibertat. I la llibertat no admet cap conformisme. Viure, per als humans, sobretot en els nostres temps, ha estat sempre una successió de conformitats, d'acceptacions i submissions. Acceptem el llenguatge; acceptem, amb aquest, sentits, referències i tot el monòton univers de ressons que els mitjans de transmissió d'imatges, sons i lletres codifiquen i propaguen. Aquesta abundància de comunicacions ofereix, sens dubte, una extraordinària possibilitat d'enriquiment, d'amplitud i de llibertat; però també, pels interessos polítics que la dominen i l'orienten, pot fer que la intel·ligència rellisqui per significacions i perspectives, i acabi esmussant-se i alienant-se. Perquè els camins pels quals conflueixen les imatges i les paraules ens conformen a les seves semblances i ens fan conformistes. Ser conformista suposo que deu voler dir alguna cosa com ara conformar-se amb el que hi ha i, fins i tot, acceptar que «no hi ha qui en doni més». Però conformar-se afegeix també un altre matís. Conformar-se és perdre, en part, la forma pròpia i sumir-se, liquidar-se, en la dels altres.

Tot això ens condueix a un fet fonamental de la societat dels nostres dies. Els individus que componen aquesta societat no poden ser persones, éssers autònoms i reals, si no tenen la possibilitat de desenvolupar el seu propi pensament, per molt modest que sigui. Un pensament que només es nodreix de llibertat.

La lectura, els llibres, són el principi més sorprenent de llibertat i fraternitat. Els llibres ens donen més, i ens donen una altra cosa. En el silenci de l'escriptura les línies ens parlen, sona una altra veu, diferent i renovadora. En les lletres de la literatura entra en nosaltres un món que, sense la seva companyia, mai no hauríem arribat a descobrir. Un dels prodigis més sorprenents de la vida humana, de la vida de la cultura, el constitueix aquesta possibilitat de viure altres mons, de sentir altres sentiments, de pensar altres pensaments que els reiterats esquemes que la nostra ment s'ha anat fent en la immediata companyia de la triturada experiència social i els seus, tantes vegades, pobres i desenraonats sabers.

La literatura no és només principi i origen de llibertat intel·lectual, sinó que ella mateixa és un univers d'idealitat lliure, un territori de la possibilitat infinita. Els llibres són portes que ningú no podria tancar-nos mai, malgrat totes les censures. Només una censura seria realment perillosa: aquella que, inconscientment, ens imposéssim a nosaltres mateixos perquè haguéssim perdut, en la societat de les bastides i els grumolls mentals, la passió per entendre, la felicitat cap al saber.

Les paraules són la substància de què es nodreix la intel·ligència. I aquestes paraules venen enfilades en l'original sintaxi de la literatura. Un món fet llenguatge, argumentat i construït des d'un espai infinit on tot el dir, tot el sentir, és possible.

La literatura ens ensenya a mirar millor aquest món de les coses encara no ben dites, aquests contorns històrics immediats dels balbujejos polítics, dels arranjaments per a justificar l'egoisme envilit, de les trampes per a conformar-nos a viure amb la desesperança que el que hi ha ja no dona més de si.

Traducció feta a partir de l'adaptació del text
d'Emilio LLEDÓ. *Sobre la educació*. Madrid: Taurus, 2018, p. 79-83

Bloc 1. Encerclau la resposta correcta en cada cas.

[3 punts: 0,5 punts per cada resposta correcta. Es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

1.1. L'objectiu del text d'Emilio Lledó és

- a) criticar la societat actual.
- b) defensar la necessitat i la utilitat de la literatura.
- c) atacar els mitjans de comunicació i els polítics.
- d) explicar què és la literatura.

1.2. Segons el text, quin d'aquests grups de substantius caracteritza més bé la literatura?

- a) Llibertat, conformisme, fraternitat.
- b) Idealitat, fraternitat, possibilitat.
- c) Fraternitat, llibertat intel·lectual, felicitat.
- d) Felicitat, llibertat, conformisme.

1.3. Tenint en compte el que defensa l'autor del text, quina de les afirmacions següents és falsa?

- a) La lectura és el fonament i l'estímul de la creació i la maduració intel·lectual.
- b) La literatura i la lectura ens ajuden a pensar i ens fan lliures.
- c) Les extraordinàries possibilitats de comunicació actuals fan innecessària la literatura i la lectura.
- d) L'excessiva informació que els mitjans de comunicació ofereixen ens condiciona, ens conforma i, de vegades, ens aliena.

1.4. D'entre les opcions següents, trieu un antònim del verb *esmussar-se* que apareix en el text en l'expressió *acabi esmussant-se*.

- a) Enervar-se.
- b) Afeblir-se.
- c) Fer-se menys actiu.
- d) Enfortir-se.

1.5. Segons el que es pot inferir del text, podem dir que per a Emilio Lledó

- a) l'abundància d'informació procedent dels mitjans de comunicació és la veritable font de llibertat.
- b) la literatura és un mer entreteniment.
- c) l'inconformisme caracteritza la societat actual.
- d) els mitjans de comunicació contribueixen a l'alienació de la societat.

1.6. Tal com l'utilitza l'autor, el terme *envilit* en l'expressió *egoisme envilit*

- a) significa 'menyspreable'.
- b) és antònim de *abjecte*.
- c) és sinònim de *digne*.
- d) és antònim de *infame*.

PARTE 1 (versión en castellano)

[6 puntos en total]

Lea el siguiente texto:

Si nos acostumbramos a ser inconformistas con las palabras, acabaremos siendo inconformistas con los hechos. Ambas actitudes son, sin embargo, formas de libertad. Y la libertad no admite conformismo alguno. Vivir, para los humanos, sobre todo en nuestros tiempos, ha sido siempre una sucesión de conformidades, de aceptaciones y sumisiones. Aceptamos el lenguaje; aceptamos, con él, sentidos, referencias y todo ese monótono universo de ecos que los medios de transmisión de imágenes, sonidos y letras codifican y propagan. Esta abundancia de comunicaciones ofrece, sin duda, una extraordinaria posibilidad de enriquecimiento, de amplitud y libertad; pero también, por los intereses políticos que la dominan y la orientan, puede hacer que la inteligencia resbale por significaciones y perspectivas, para embotarse y enajenarse. Porque los cauces por los que confluyen las imágenes y las palabras nos conforman a sus semejanzas y nos hacen conformistas. Ser conformista supongo que debe querer decir algo así como conformarse con lo que hay e, incluso, aceptar que «no hay quien dé más». Pero conformarse añade también otro matiz. Conformarse es perder, en parte, la forma propia, para sumirse, liquidarse, en la ajena.

Todo esto nos conduce a un hecho fundamental de la sociedad de nuestros días. Los individuos que componen esa sociedad no pueden ser personas, seres autónomos y reales, si no tienen posibilidad de desarrollar su propio pensamiento por muy modesto que sea. Un pensamiento que solo se nutre de libertad.

La lectura, los libros, son el más asombroso principio de libertad y fraternidad. Los libros nos dan más, y nos dan otra cosa. En el silencio de la escritura cuyas líneas nos hablan, suena otra voz distinta y renovadora. En las letras de la literatura entra en nosotros un mundo que, sin su compañía, jamás habríamos llegado a descubrir. Uno de los prodigios más asombrosos de la vida humana, de la vida de la cultura, lo constituye esa posibilidad de vivir otros mundos, de sentir otros sentimientos, de pensar otros pensares que los reiterados esquemas que nuestra mente se ha ido haciendo en la inmediata compañía de la triturada experiencia social y sus, tantas veces, pobres y desazonados saberes.

La literatura no es solo principio y origen de libertad intelectual, sino que ella misma es un universo de idealidad libre, un territorio de la infinita posibilidad. Los libros son puertas que nadie podría cerrarnos jamás, a pesar de todas las censuras. Solo una censura sería realmente peligrosa: aquella que, inconscientemente, nos impusiéramos a nosotros mismos porque hubiéramos perdido, en la sociedad de los andamiajes y los grumos mentales, la pasión por entender, la felicidad hacia el saber.

Las palabras son la sustancia de la que la inteligencia se nutre. Y esas palabras vienen engarzadas en la original sintaxis de la literatura. Un mundo hecho lenguaje, argumentado y construido desde un infinito espacio donde todo el decir, todo el sentir, es posible.

La literatura nos enseña a mirar mejor este mundo de las cosas aún no bien dichas, estos contornos históricos inmediatos de los balbuceos políticos, de los apaños para justificar el egoísmo envilecido, de las trampas para conformarnos a vivir con la desesperanza de que lo que hay ya no da más de sí.

Adaptación realizada a partir del texto de
Emilio LLEDÓ. *Sobre la educación*. Madrid: Taurus, 2018, pp. 79-83

Bloque 1. Señale con un círculo la respuesta correcta en cada caso.

[3 puntos: 0,5 puntos por cada respuesta correcta. Se descontarán 0,16 puntos por cada respuesta incorrecta; por las cuestiones no contestadas no habrá ningún descuento.]

- 1.1.** El objetivo del texto de Emilio Lledó es
- a)** criticar la sociedad actual.
 - b)** defender la necesidad y utilidad de la literatura.
 - c)** atacar a los medios de comunicación y a los políticos.
 - d)** explicar qué es la literatura.
- 1.2.** Según el texto, ¿cuál de estos grupos de sustantivos caracteriza mejor la literatura?
- a)** Libertad, conformismo, fraternidad.
 - b)** Idealidad, fraternidad, posibilidad.
 - c)** Fraternidad, libertad intelectual, felicidad.
 - d)** Felicidad, libertad, conformismo.
- 1.3.** Teniendo en cuenta lo que defiende el autor del texto, ¿cuál de las siguientes afirmaciones es falsa?
- a)** La lectura es el fundamento y el estímulo de la creación y la maduración intelectual.
 - b)** La literatura y la lectura nos ayudan a pensar y nos hacen libres.
 - c)** Las extraordinarias posibilidades de comunicación actuales hacen innecesaria la literatura y la lectura.
 - d)** La excesiva información que los medios de comunicación ofrecen nos condiciona, nos conforma y, en ocasiones, nos enajena.
- 1.4.** De entre las siguientes opciones, elija un antónimo del verbo *embotarse* que aparece en el texto.
- a)** Enervarse.
 - b)** Debilitarse.
 - c)** Hacerse menos activo.
 - d)** Fortalecerse.
- 1.5.** Según lo que se puede inferir del texto, puede decirse que para Emilio Lledó
- a)** la abundancia de información procedente de los medios de comunicación es la verdadera fuente de libertad.
 - b)** la literatura es mero entretenimiento.
 - c)** el inconformismo caracteriza a la sociedad actual.
 - d)** los medios de comunicación contribuyen a la alienación de la sociedad.
- 1.6.** Tal y como lo utiliza el autor, el término *envilecido* en la expresión *egoísmo envilecido*
- a)** significa 'despreciable'.
 - b)** es antónimo de *abyecto*.
 - c)** es sinónimo de *digno*.
 - d)** es antónimo de *infame*.

Espai per al corrector/a		
Part 1. Bloc 1	1.1	
	1.2	
	1.3	
	1.4	
	1.5	
	1.6	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

Bloc 2. Responeu a les tres qüestions següents. Cada resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.
[3 punts: 1 punt per qüestió. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

Bloque 2. Responda a las tres cuestiones siguientes. Cada respuesta debe ocupar entre una y cinco líneas.

[3 puntos: 1 punto por cuestión. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis.]

2.1. Proposeu un títol que s'adeqüi al contingut del text que acabeu de llegir.

2.1. Proponga un título que se adecúe al contenido del texto que acaba de leer.

2.2. Resumiu el primer paràgraf del text (és a dir, des de «Si ens acostumem a ser inconformistes amb les paraules» fins a «i sumir-se, liquidar-se, en la dels altres»).

2.2. Resuma el primer párrafo del texto (es decir, desde «Si nos acostumbramos a ser inconformistas con las palabras» hasta «para sumirse, liquidarse, en la ajena»).

2.3. Expliqueu el sentit del fragment següent, relacionant-lo amb l'argumentació del text: «La literatura ens ensenya a mirar millor aquest món de les coses encara no ben dites, aquests contorns històrics immediats dels balbucesos polítics, dels arranjaments per a justificar l'egoisme envilit, de les trampes per a conformar-nos a viure amb la desesperança que el que hi ha ja no dona més de si».

2.3. Explique el sentido del siguiente fragmento, relacionándolo con la argumentación del texto: «La literatura nos enseña a mirar mejor este mundo de las cosas aún no bien dichas, estos contornos históricos inmediatos de los balbuceos políticos, de los apañes para justificar el egoísmo envilecido, de las trampas para conformarnos a vivir con la desesperanza de que lo que hay ya no da más de sí».

Espai per al corrector/a		
Part 1. Bloc 2	2.1	
	2.2	
	2.3	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

PART 2

[4 punts. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi, i 0,5 punts si el text té menys de 150 paraules o més de 200.]

Trieu UNA d'aquestes dues opcions. Es valorarà l'adequació del text al que demana l'enunciat, la coherència en el desenvolupament de les idees i la riquesa d'estil.

Opció A. Escriviu un text d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules en què reflexioneu sobre quines són les conseqüències d'una educació que no consideri el llenguatge i la lectura com a pilars centrals en la formació dels joves. El vostre text ha d'incloure com a mínim dos arguments.

Opció B. Escriviu un text d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules en què reflexioneu sobre la importància que la societat actual concedeix a la literatura, a la lectura i als llibres. El vostre text ha d'incloure com a mínim dos arguments.

PARTE 2

[4 puntos. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis, y 0,5 puntos si el texto tiene menos de 150 palabras o más de 200.]

Elija UNA de estas dos opciones. Se valorará la adecuación del texto a lo que pide el enunciado, la coherencia en el desarrollo de las ideas y la riqueza de estilo.

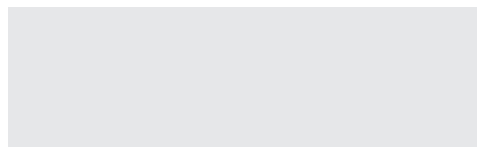
Opción A. Escriba un texto de entre ciento cincuenta y doscientas palabras en el que reflexione sobre cuáles son las consecuencias de una educación que no considere el lenguaje y la lectura como pilares centrales en la formación de los jóvenes. Su texto debe incluir como mínimo dos argumentos.

Opción B. Escriba un texto de entre ciento cincuenta y doscientas palabras en el que reflexione sobre la importancia que la sociedad actual concede a la literatura, a la lectura y a los libros. Su texto debe incluir como mínimo dos argumentos.

Espai per al corrector/a		
Part 2	Adequació (màxim 1 punt)	
	Coherència (màxim 1,5 punts)	
	Estil (màxim 1,5 punts)	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Descompte per extensió insuficient o excessiva	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

TR	Observacions:
Qualificació:	Etiqueta del revisor/a

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans